

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: HOLGER DRACHMANN

Citation: Aakjær, Jeppe: "HOLGER DRACHMANN", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid62607/facsimile.pdf> (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

HOLGER DRACHMANN.

UNDER Stranden gaar en ensom Ridder,
 Kappen flager i den kaade Blæst;
 rundt ham glimter Sandets øde Vidder,
 spejdende paa Klitten Maagen sidder,
 bag ham stejler Bølgens hvide Hest.

Dansken kjender ham, den blonde Kjæmpe,
 helt en Sanger, fuldt en Ryttnens Mand;
 han har aldrig faret frem med Lempe,
 aldrig søgt sin Vredes Baal at dæmpe;
 der er ingen i vort Land som han.

Der, hvor under hvide, stejle Brinker
 Bølgen leger med det gule Rav,
 der, hvor Fiskens Bug i Garnet blinker,
 der, hvor han Lars Kruses Baad tilvinker,
 blev han viet til det store Hav.

Og hun tog ham i de stærke Arme,
 hængte Stridens Glavind om hans Lænd,
 gød ham i hans Blod sin Golfstrøms Varme,
 lagde Uvejrsmødet i hans Harne;
 thi hun lider ikkun kjække Mænd.

Hvor Novemberrattens Storme tude,
 tænker vi paa ham og paa hans Hav;
 og mens bladløst Poplens Gren derude
 kaster rædde Skygger paa vor Rude,
 mindes vi hans Ryttnes Gangertrav.

I en Tid, hvor idel Stønnen høres
 fra forpinte Hjærter Ribbensbur,
 hvor kun Skumringsklynk imod vort Øres
 smertesvulne Trommehinde føres,
 lyder frelsende hans glæde Lur.

Naar om hundred Aar han bleg om Panden
 hviler, Danmark, i din Moderfavn,
 og to Elskte ensom gaar ved Stranden,
 vil de se paa Havet, paa hinanden,
 se — og hviske Holger Drachmanns Navn.

Oktr. 1893.

SAA SIG MIG —

DER risler en Bæk i det stenede Krat,
 den risler ved Dag, og den risler ved Nat.

Der synger en Pugel under Storbagens Tjæld,
 den synger ved Gry, og den synger ved Kvæld.

Der sidder en Kvinde i Jomfruers Lag,
 hun ler, saa det gjalder i Væg og i Tag.

— Højt skatter jeg Bækkens den rislende Lyst,
 og Solsorten rørte en Stræng i mit Bryst.

Men stærkest jeg elsker det levende Væld
 af lysøjet Jubel ved Gry og ved Kvæld.

Saa sig mig da, Evas blaaøjede Datter,
 hvor henter du fra denne rislende Latter?

Vinter 1897.